

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3517/2025
07.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Фонда за развој Републике Србије, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Богдановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2189/23 од 16.04.2024. године, у седници одржаној 07.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2189/23 од 16.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2189/23 од 16.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2189/23 од 16.04.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 160/22 од 21.04.2023. године, у делу става другог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу по основу уговора о инвестиционом кредиту број .. од 26.05.2017. године, на име главног дуга исплати 1.004.545,17 динара са законском затезном каматом од 28.02.2019. године до исплате и на, име законске затезне камате обрачунате на износ главног дуга до сачињавања ИОС обрасца од 26.02.2017. године, износ од 12.638,13 динара. Првостепена пресуда је укинута у преосталом делу става другог изреке, који се односи на износ од 432.000,00 динара по основу уговора о додели бесповратних средстава у оквиру Програма подстицања и развоја предузетништва кроз финансијску подршку за почетнике у пословању број .. од 26.05.2017. године и у ставу трећем изреке, који се односи на трошкове поступку и у укинutom делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против пресуде донете у другом степену, правноснажног дела, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажним делом пресуде одлучено је захтеву који се односи на исплату дуга по основу уговора о инвестиционом кредиту, применом члана 414, 997, 1002. и 1004. Закона о облигационим односима и члана 46, 52. став 1 и члана 46. Закона о меници. Наиме, тужилац је са Привредним друштвом „Зоримакс“ доо закључио уговор о инвестиционим кредиту, па како привредно друштво није извршавало своје обавезе, тужилац је активирао меницу са дугом од 1.004.545,17 динара са припадајућом каматом од 12.638,55 динара. Како је као средство плаћања активирана меница у којој је као јемац платац био означен тужени, то је тужилац поступио у складу са одредбама Закона о меници, па је у том делу тужбени захтев усвојен.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Образложење побијане пресуде у складу је са постојећом судском праксом и правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба – предлог за извршење поднета је 04.03.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.004.545,17 динара, што на дан подношења предлога за извршење износи 8.508,52 евра (1 еврo=118,0634 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић